

PRZYWIERANIE (1) *sb n*

L sg przywieraniu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ścisłe stykanie się z sobą dwóch rzeczy; tu: stykanie się przeciwległych narządów mowy przy wymawianiu spółgłosek [czego]: trzęcie [słowa] na własnym przebieganiu języka łamęgo, albo też w otwieraniu y w przywieraniu warg zawiły JanNkar C3.

Cf 1. PRZYWIERAĆ

MPi